SVERIGES RIKSDAG

Motion till riksdagen 2026/27:2337

av Victoria Tiblom m.fl. (SD)

Torv

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör säkerställa långsiktiga och konkurrenskraftiga förutsättningar för en inhemsk produktion av odlingstorv, strötorv och energitorv och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla, effektivisera och öka förutsebarheten i tillståndsprocessen för torvutvinning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka förutsättningarna för energitorvens roll i svensk energiberedskap och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa tillgången till inhemskt producerad odlingstorv som en del av Sveriges livsmedelsberedskap och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för att energitorv som används i mindre mängder för processtekniska ändamål vid samförbränning ska kunna klassificeras som additiv och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tidigare dikade torvmarker med jord- eller skogsbruksanvändning vid prövning ska bedömas utifrån den pågående markanvändningen och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna för ökad torvutvinning på redan påverkade torvmarker och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillstånd till torvutvinning ska kunna sökas och prövas utan föregående erhållen dispens från miljöbalkens bestämmelser om markavvattning och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att efterbehandling efter avslutad torvutvinning ska utformas utifrån förhållandena i det enskilda fallet och i samråd mellan markägare, verksamhetsutövare och berörda myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen genom sin ägarstyrning bör verka för att Sveaskog identifierar marker inom sitt markinnehav som kan vara lämpliga för torvutvinning och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör säkerställa att befintlig lagstiftning får ett effektivt genomslag vid brottsliga intrång, sabotage och andra otillåtna störningar av tillståndsgiven torvutvinning och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Torv är en inhemsk naturresurs med stor betydelse för flera svenska näringar. Sverige har mycket omfattande torvtillgångar och torvmarker utgör omkring 15 procent av landets landareal. Samtidigt bedrivs torvproduktion på endast omkring 0,2 procent av Sveriges torvmarker. Den svenska torvutvinningen tar därmed en mycket begränsad del av den samlade torvresursen i anspråk.

Svensk torvproduktion måste ses i ett större sammanhang än den enskilda torvnäringen. Odlingstorven är en avgörande insatsvara för den yrkesmässiga trädgårdsodlingen och skogsplantsproduktionen. Det saknas i dag fullvärdiga alternativ som i stor skala kan ersätta torven med motsvarande egenskaper och funktion. Nästan samtliga av de omkring 400 miljoner skogsplantor som årligen sätts ut i Sverige förodlas exempelvis i torvpluggar eller torvblandningar. Tillgången till torv har därmed direkt betydelse för andra svenska näringars produktionsförmåga.

Torvens betydelse stannar inte vid odlingstorven. Strötorv används inom djurhållningen och energitorv kan bidra till energiförsörjningen och energiberedskapen. Svensk torvutvinning skapar därmed nytta i flera delar av ekonomin och bidrar med en inhemsk råvara till verksamheter av betydelse för såväl livsmedelsproduktion och skogsbruk som försörjningsberedskap.

Under senare år har frågor om försörjningsberedskap, inhemsk produktion och tillgång till viktiga insatsvaror fått ökad betydelse. Förmågan att producera en råvara inom landet kan inte byggas upp först när en kris eller allvarlig störning redan har inträffat. Det krävs långsiktiga förutsättningar för företagande, kompetens, maskiner och produktionsområden även under normala förhållanden. Sverigedemokraterna vill därför säkerställa tillgången på inhemsk torv och värna den produktionsförmåga som krävs för att tillgodose bland annat skogens, trädgårdsodlingens, djurhållningens och energiberedskapens behov.

Torvutvinning innebär, liksom annan markanvändning och råvaruutvinning, en påverkan på miljön. Denna påverkan måste emellertid bedömas utifrån sin faktiska omfattning och sättas i relation till verksamhetens samhällsnytta. Det är särskilt relevant när torvutvinning kan lokaliseras till marker som redan är påverkade genom dikning eller tidigare markanvändning.

En långsiktig svensk torvpolitik behöver därför förena miljöhänsyn med konkurrenskraft, äganderätt, försörjningsberedskap och möjligheten att nyttja en inhemsk naturresurs. Det förutsätter en förutsebar tillståndsprövning, tillgång till lämpliga framtida produktionsområden och regler som gör det möjligt att upprätthålla svensk torvproduktion över tid. Motionen innehåller därför förslag för att stärka förutsättningarna för svensk torvutvinning och säkerställa att torvens samhällsnytta tas till vara.

Långsiktiga förutsättningar för torvproduktion

Sverige är ett av världens mest torvtäta länder och har stora tillgångar av torv. Torvmarker utgör omkring 15 procent av Sveriges landareal, samtidigt som torvproduktion bedrivs på endast omkring 0,2 procent av landets torvmarker. Den svenska torvproduktionen tar således en mycket liten del av den samlade torvresursen i anspråk.

Torven är en värdefull inhemsk råvara med betydelse för bland annat yrkesodling, skogsplantsproduktion, djurhållning och energiförsörjning. Sverige är också en betydande producent av odlingstorv i ett europeiskt perspektiv. Under perioden 2015–2024 exporterades i genomsnitt omkring 27 procent av den torv som utvanns i Sverige. Exporten består huvudsakligen av odlingstorv och går framför allt till trädgårds- och växthusnäringar i andra EU-länder.

Sverigedemokraterna ser positivt på möjligheten att tillvarata denna inhemska naturresurs. Torvbruket skapar ekonomiska värden och bidrar med en efterfrågad råvara till såväl svenska som europeiska näringar. Sveriges stora torvtillgångar ger goda förutsättningar för en långsiktig produktion samtidigt som den areal som faktiskt tas i anspråk är mycket begränsad.

Torvutvinning innebär, liksom annan utvinning och produktion, en påverkan på miljön. Denna påverkan måste emellertid bedömas utifrån sin faktiska omfattning och sättas i relation till verksamhetens samhällsnytta. Det är därför viktigt att skilja mellan Sveriges mycket omfattande torvmarksarealer och den mycket begränsade areal där kommersiell torvutvinning faktiskt bedrivs.

Odlingstorvsutredningen, SOU 2026:18, visar samtidigt på torvens betydelse för flera svenska näringar. Inom skogsbruket är odlingstorv den dominerande råvaran i substraten för uppdrivning av skogsplantor. Nästan samtliga av de omkring 400 miljoner skogsplantor som årligen sätts ut i Sverige förodlas i torvpluggar eller torvblandningar. Torvens egenskaper gör den även till en central insatsvara inom den yrkesmässiga trädgårdsodlingen. Torvens egenskaper gör den även mycket svårt att ersätta med alternativa material.

Sverigedemokraterna vill säkerställa tillgången på inhemsk torv. En fortsatt svensk torvproduktion är viktig för att tillgodose bland annat skogens och trädgårdsodlingens behov och för att minska beroendet av importerade insatsvaror. Detta har betydelse såväl för näringarnas långsiktiga konkurrenskraft som för Sveriges försörjningsberedskap.

Vi menar därför att den svenska torvpolitiken måste utgå från torvens faktiska betydelse för produktion, företagande, export och försörjningsberedskap och samtidigt bedöma verksamhetens miljöpåverkan i proportion till dess omfattning. Sverige har en omfattande torvresurs, en etablerad näring och en efterfrågad produkt. Politiken bör ge denna näring långsiktiga och konkurrenskraftiga förutsättningar att verka.

Mot denna bakgrund bör regeringen säkerställa långsiktiga och konkurrenskraftiga förutsättningar för en inhemsk produktion av odlingstorv, strötorv och energitorv.

En effektivare tillståndsprocess

För att svensk torvproduktion ska kunna bedrivas långsiktigt krävs en tillståndsprövning som är effektiv, rättssäker och förutsebar. Dagens prövning kan omfatta flera olika moment och regelverk, bland annat tillstånd till miljöfarlig verksamhet och vattenverksamhet samt i vissa fall dispens från markavvattningsförbudet. Detta riskerar att skapa långa processer och betydande kostnader för företagen.

En långsiktig svensk torvproduktion förutsätter också att nya lämpliga produktionsområden kan tas i bruk när befintliga täkter successivt avslutas. Tillståndsfrågan handlar därför inte enbart om handläggningstiden för en enskild ansökan, utan om möjligheten att upprätthålla svensk produktionskapacitet över tid. Om nya produktionsområden inte kan utvecklas i tillräcklig omfattning riskerar såväl produktion som investeringar, kompetens och maskinkapacitet att gå förlorade.

Sverigedemokraterna anser att högt ställda krav på miljöhänsyn måste kunna förenas med rimliga villkor för företagande och investeringar. I tillståndsprövningen behöver relevanta miljö- och naturvärden vägas mot verksamhetens samhällsnytta, markägarens intressen samt betydelsen för produktion, sysselsättning och försörjningsberedskap. Avvägningen måste vara proportionerlig och utgå från förhållandena på den aktuella platsen. Långa och svårförutsebara tillståndsprocesser hämmar investeringar och försvårar möjligheten att planera en långsiktig svensk torvproduktion.

En stor del av verksamhetsutövarens kostnader uppstår redan innan en tillståndsansökan kan lämnas in genom miljökonsekvensbeskrivningar, inventeringar och andra utredningar. Det är därför angeläget att företag så tidigt som möjligt kan få vägledning om huruvida en tilltänkt lokalisering har realistiska förutsättningar att kunna godtas. Ett system för tidiga besked fyller dock endast sitt syfte om beskedet kan erhållas utan att verksamhetsutövaren först behöver ta fram i huvudsak samma omfattande underlag som krävs för den fullständiga tillståndsprövningen.

Myndigheterna bör därför ha ett mer vägledande och lösningsorienterat förhållningssätt gentemot verksamhetsutövare. Om en sökt lokalisering inte kan godtas bör det tydligt framgå vilka omständigheter som varit avgörande och vilka förutsättningar som bör beaktas vid valet av en alternativ lokalisering. Bättre och

tidigare vägledning kan minska risken för att företag lägger betydande tid och resurser på lokaliseringar som saknar realistiska förutsättningar att få tillstånd och samtidigt underlätta för torvutvinning att styras mot lämpliga, redan påverkade marker.

Förenklingar av miljöprövningen bör samtidigt bedömas utifrån den samlade belastningen för verksamhetsutövaren. Nya prövningsmoment eller parallella regelverk bör inte införas på ett sätt som innebär att samma frågor behöver utredas flera gånger eller att den totala kostnaden och tidsåtgången ökar.

Riksdagen har beslutat om en ny myndighet för miljöprövning som ska inleda sin verksamhet 2027. Den nya organisationen bör bidra till kortare handläggningstider, ökad enhetlighet och större förutsebarhet även för torvnäringen. Regeringen bör därför i det fortsatta arbetet med miljöprövningen säkerställa att tillståndsprocessen för torvutvinning förenklas och effektiviseras utan att rättssäkerheten eftersätts.

Energitorv och energiberedskap.

Det försämrade säkerhetspolitiska läget har tydliggjort betydelsen av en robust svensk energiförsörjning och tillgång till inhemska energiråvaror. Sverige behöver ha en energiberedskap som kan hantera störningar i import, transporter och internationella energimarknader.

Energitorv har egenskaper som gör den relevant ur ett beredskapsperspektiv. Den finns tillgänglig inom landet, kan lagras under längre tid och kan användas tillsammans med andra bränslen i delar av den svenska värme- och kraftvärmeproduktionen. Samtidigt har den svenska produktionen av energitorv minskat kraftigt under en längre tid.

En beredskapsresurs är emellertid bara användbar om det finns praktisk förmåga att nyttja den när behovet uppstår. För energitorven krävs därför inte bara tillgång till själva råvaran utan även kunskap, produktionskapacitet, maskiner, personal, logistik och anläggningar som kan använda bränslet. Om denna infrastruktur och kompetens tillåts försvinna kan den vara svår att återskapa först när en kris redan har inträffat. Även torvbranschen har pekat på att kapacitet, maskinpark och kompetens riskerar att bli flaskhalsar om en fungerande beredskap inte upprätthålls under normala förhållanden.

Sverigedemokraterna anser därför att Sverige bör värna förmågan att utvinna och använda energitorv som en del av energiberedskapen. Det handlar inte om att energitorven ska bära den svenska energiförsörjningen, utan om att upprätthålla tillgång

till en inhemsk och lagringsbar energiråvara samt den praktiska förmåga som krävs för att använda den när andra delar av energisystemet utsätts för störningar. Regeringen bör därför stärka förutsättningarna för energitorvens roll i svensk energiberedskap.

Odlingstorv och livsmedelsberedskap

En robust livsmedelsberedskap förutsätter inte bara tillgång till färdiga livsmedel utan även att Sverige har förmåga att upprätthålla den inhemska livsmedelsproduktionen vid kriser och störningar. Tillgången till viktiga insatsvaror är därför en central del av livsmedelsberedskapen.

Odlingstorv är en viktig insatsvara inom delar av den svenska trädgårdsnäringen och används bland annat vid odling och förodling av grönsaker, kryddväxter och bär. Odlingstorvsutredningen, SOU 2026:18, konstaterar att begränsningar i tillgången till odlingstorv kan påverka delar av trädgårdsnäringen och därmed tillgången på vissa livsmedel. Utredningen framhåller även att ökade priser på odlingstorv kan försvåra initiativ för att öka den inhemska försörjningsgraden av grönsaker.

Sverigedemokraterna anser att Sveriges stora tillgångar på torv bör ses som en tillgång även ur ett beredskapsperspektiv. En inhemsk produktion av odlingstorv minskar beroendet av importerade insatsvaror och bidrar till att svenska producenter även under störda förhållanden kan få tillgång till ett fungerande odlingssubstrat.

Regeringen bör därför säkerställa tillgången till inhemskt producerad odlingstorv som en del av Sveriges livsmedelsberedskap.

Energitorv som additiv vid samförbränning

Vid samförbränning av torv och biobränslen kan torven fylla en viktig processteknisk funktion. Torvens egenskaper kan bland annat bidra till att minska problem med beläggningar, sintring och korrosion i fastbränslepannor. Torven kan därmed ha ett värde i förbränningsprocessen som går utöver dess energiinnehåll.

Liknande processtekniska effekter kan uppnås genom tillsats av svavelbaserade additiv. När torv används vid samförbränning behandlas den emellertid som bränsle, även när den används i mindre mängder och fyller en funktion som liknar den som annars kan uppnås genom tillsats av additiv.

Sverigedemokraterna anser att det finns skäl att närmare undersöka denna skillnad. Om mindre mängder energitorv används huvudsakligen för sina processtekniska

egenskaper bör det utredas under vilka förutsättningar sådan användning skulle kunna klassificeras som additiv. En sådan utredning bör beakta torvens faktiska funktion i förbränningsprocessen och konsekvenserna för användningen av inhemsk energitorv i förhållande till andra additiv.

Regeringen bör därför utreda förutsättningarna för att energitorv som används i mindre mängder för processtekniska ändamål vid samförbränning ska kunna klassificeras som additiv.

Markanvändning

Stora arealer torvmark i Sverige har historiskt dikats för att möjliggöra jord- och skogsbruk. När en torvmark genom dikning har överförts till jord- eller skogsbruksanvändning har markens användning förändrats och den nyttjas som en del av den svenska jord- eller skogsbruksproduktionen.

Vid prövning av verksamhet på sådan mark kan det uppstå problem om marken trots den sedan tidigare genomförda markavvattningen och pågående markanvändningen definieras som ”kvarvarande våtmark” eller på annat sätt behandlas som våtmark. Det riskerar att skapa en situation där en markägare som under lång tid brukat marken för jord- eller skogsbruk möter begränsningar som inte tar tillräcklig hänsyn till den pågående markanvändningen.

Sverigedemokraterna anser att tidigare dikade torvmarker med jord- eller skogsbruksanvändning vid prövning ska bedömas utifrån den pågående markanvändningen. Detta innebär inte att relevanta natur- och miljövärden ska lämnas utan hänsyn. Sådana värden kan beaktas inom ramen för miljöbalkens övriga bestämmelser, men marken bör inte vid prövningen behandlas som om den pågående jord- eller skogsbruksanvändningen saknade betydelse.

En sådan ordning skulle skapa större tydlighet och förutsebarhet för markägare och verksamhetsutövare och ge bättre förutsättningar för en proportionerlig prövning av torvutvinning på sedan tidigare dikad jord- och skogsbruksmark.

Ökad torvutvinning

Torvutvinning bör i första hand ske på torvmarker som redan har påverkats genom exempelvis dikning eller tidigare markanvändning. Genom att styra en större del av

torvutvinningen till redan påverkade marker kan behovet av att ta tidigare opåverkade torvmarker i anspråk begränsas.

Dikade torvmarker kan samtidigt ge upphov till betydande utsläpp av växthusgaser genom nedbrytning av torven även när någon torvutvinning inte sker. Vid bedömningen av torvutvinningens klimat- och miljöpåverkan är det därför viktigt att jämföra med de utsläpp och den markanvändning som annars skulle ha förekommit på den aktuella marken. Utvinningens påverkan bör inte bedömas som om alternativet alltid vore en opåverkad torvmark utan utsläpp.

Sverigedemokraterna anser därför att förutsättningarna för ökad torvutvinning på redan påverkade torvmarker bör utredas. En sådan analys bör omfatta markens användning före utvinningen, nyttan av den torv som produceras samt möjligheterna till lämplig efterbehandling när utvinningen har avslutats. På så sätt kan torvresursen nyttjas samtidigt som utvinningen i större utsträckning koncentreras till marker som redan är påverkade.

Markavvattningsdispens och tillståndsprövning

Torvutvinning sker i praktiken på marker som redan tidigare har markavvattnats för jord- eller skogsbruk, även om ytterligare dränering normalt krävs för att torven ska kunna utvinnas. I stora delar av landet råder samtidigt förbud mot markavvattning och dispens från förbudet krävs för att ytterligare markavvattning ska kunna tillåtas.

Sverigedemokraterna anser att dispensprövningen inte bör innebära att ett projekt stoppas innan en fullständig prövning av den planerade torvutvinningen har kunnat genomföras. Vid en sådan prövning bör projektets samlade för- och nackdelar kunna utredas och relevanta miljöintressen vägas mot bland annat markens pågående användning och verksamhetens samhällsnytta.

Detta är särskilt relevant eftersom torvutvinning i praktiken sker på marker som redan har avvattnats och påverkats genom tidigare jord- eller skogsbruk. Att marken behöver ytterligare dräneras för torvutvinning bör prövas, men dispensfrågan bör inte förhindra att den planerade verksamheten blir föremål för en fullständig och samlad bedömning.

Tillstånd till torvutvinning bör därför kunna sökas och prövas utan att dispens från markavvattningsförbudet först måste ha erhållits.

Platsanspassad efterbehandling efter torvutvinning

Efter avslutad torvutvinning ska täktområdet efterbehandlas. Vilken efterbehandling som är mest lämplig beror på förhållandena på den enskilda platsen och på hur marken lämpligen kan användas efter att torvutvinningen har upphört.

Torvutvinning kan pågå under flera decennier. Under denna tid kan såväl kunskapsläget som förutsättningarna på den aktuella platsen förändras. Det är därför inte alltid möjligt eller lämpligt att redan när tillståndet meddelas i detalj bestämma hur marken slutligen ska efterbehandlas. Den slutliga lösningen bör i stället kunna anpassas efter bland annat hydrologi, kvarvarande torvlager, jordarter, topografi, omgivande markanvändning och markägarens framtida användning av området.

Efterbehandling kan innebära exempelvis återvätning och anläggande av våtmark, men även beskogning, jordbruksanvändning eller annan lämplig markanvändning kan vara aktuell beroende på platsens förutsättningar. Någon enskild metod bör därför inte tillämpas schablonmässigt.

Svensk Torv framhåller att en preliminär efterbehandlingsplan normalt finns redan vid tillståndsprövningen men att den slutliga planen behöver utformas när verksamheten närmar sig sitt slut, med hänsyn till de förutsättningar som då råder. Även Naturvårdsverkets vägledning pekar på svårigheten att långt i förväg avgöra vilka specifika efterbehandlingsåtgärder som slutligen är mest ändamålsenliga.

Sverigedemokraterna anser därför att efterbehandlingen ska utformas utifrån förhållandena i det enskilda fallet. Markägare, verksamhetsutövare och berörda myndigheter bör i samråd kunna finna en långsiktigt lämplig lösning för området. På så sätt kan miljö- och naturvärden förenas med hänsyn till äganderätten, den framtida markanvändningen och den praktiska erfarenhet som finns hos dem som känner området.

Lämpliga marker för torvutvinning inom Sveaskogs markinnehav

Tillgången till mark med lämpliga förutsättningar för torvutvinning är avgörande för torvnäringens långsiktiga möjligheter att verka i Sverige. Samtidigt förvaltar det statligt ägda Sveaskog ett omfattande markinnehav.

Det finns särskilda samhällsintressen som motiverar att staten bidrar till att skapa långsiktiga förutsättningar för svensk torvutvinning. Torven är en inhemsk råvara med betydelse för bland annat yrkesodling, produktion av skogsplantor, djurhållning och

energiberedskap. Svensk odlingstorv är dessutom en exportprodukt som försörjer även andra europeiska odlingsnäringar. En fungerande inhemsk torvproduktion bidrar därmed till svensk produktion, försörjningsberedskap och minskat beroende av importerade insatsvaror. Detta ska samtidigt ses mot bakgrund av att den kommersiella torvutvinningen tar en mycket begränsad del av Sveriges samlade torvmarksareal i anspråk.

Sverigedemokraterna anser att staten bör använda sitt ägande mer aktivt för att förbättra förutsättningarna för en långsiktig inhemsk torvproduktion. Sveaskog bör därför identifiera marker inom sitt innehav som utifrån tidigare markpåverkan, markanvändning och övriga förutsättningar kan vara lämpliga för torvutvinning. Arbetet bör ske med tillvaratagande av den kunskap om lämpliga torvmarker som finns inom torvnäringen.

Att en mark identifieras som potentiellt lämplig innebär inte att någon tillståndsprövning föregrips. Torvutvinning på den aktuella platsen ska även fortsättningsvis prövas enligt gällande miljölagstiftning. Syftet är i stället att förbättra möjligheterna att tidigt identifiera marker där det finns goda förutsättningar för en framtida tillståndsprövning.

Regeringen bör därför inom ramen för statens ägarstyrning verka för att Sveaskog identifierar marker inom sitt markinnehav som kan vara lämpliga för torvutvinning.

Regelverk och beslut på EU-nivå påverkar förutsättningarna för svensk torvproduktion. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör verka för att EU regelverk inte i onödan begränsar möjligheterna att nyttja svenska torvtillgångar. Särskild hänsyn bör tas till torvens betydelse för livsmedelsproduktion, skogsbruk och försörjningsberedskap samt till möjligheterna att bedriva torvutvinning på redan påverkade marker.

Skydd för laglig och tillståndsgiven torvutvinning

Under senare år har tillståndsgiven torvutvinning utsatts för återkommande aktioner som hindrat produktionen. Vid Neovas torvtäkt i Grimsås har aktivister bland annat blockerat arbetsmaskiner, tagit sig in på produktionsområden och spridit frön över torvytor. Enligt branschorganisationen Svensk Torv har aktionerna lett till omfattande produktionsstörningar, ekonomiska förluster och risker för personal och entreprenörer.

Torvutvinning är en väderberoende verksamhet där en betydande del av årsproduktionen behöver genomföras under en begränsad säsong. Produktionsstopp

under denna period kan därför få konsekvenser som inte enkelt kan kompenseras senare. Skador på produktionsytor kan dessutom göra torv olämplig för användning i odlingssubstrat. Störningarna riskerar därmed att påverka inte bara torvföretagen utan även de näringar som är beroende av deras produkter.

Rätten att demonstrera och uttrycka kritik mot torvutvinning ska värnas. Demonstrationsfriheten innebär emellertid inte någon generell rätt att göra intrång på arbetsområden, skada egendom eller hindra tillståndsgiven verksamhet genom brottsliga handlingar. Svensk Torv har särskilt uppmärksammat att befintliga bestämmelser om bland annat olaga intrång och egenmäktigt förfarande behöver få ett effektivt genomslag.

Det är angeläget att laglig näringsverksamhet har ett fungerande skydd mot brottsliga störningar och att verksamhetsutövare inte själva ska behöva hantera situationer som innebär risk för konfrontationer eller personskador. Regeringen bör därför säkerställa att berörda myndigheter har förutsättningar att använda befintliga rättsliga verktyg effektivt vid brottsliga intrång, sabotage och andra otillåtna störningar av tillståndsgiven torvutvinning.

Victoria Tiblom (SD)

Tomas Brandberg (SD) *Peter Eriksson (SD)*

Terje Skaarnes (SD)